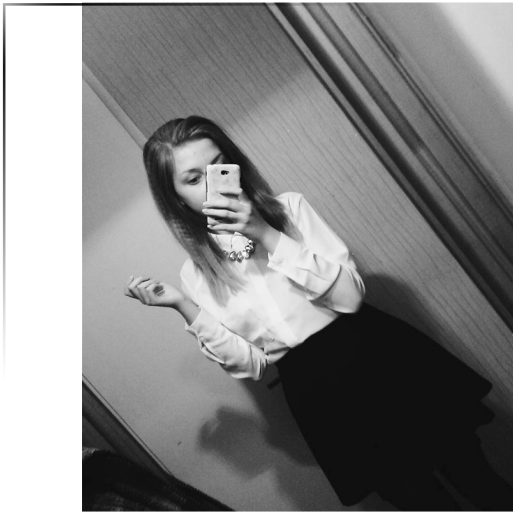

SOLUTIONS

Decembra nr. (2016)

REDAKTORA SLEJA

Sveiks, lasītāj!

Sniega kārtai aiz loga te kūstot, te atkal parādoties, varbūt svētku sajūta ir kaut kur nomaldījusies, bet es droši varu teikt, ka tā tepat vien ir un Ziemassvētki ar katru dienu tuvojas arvien lielākiem soļiem. Diemžēl, tas nav vienīgais- vēl ir atzīmju izlikšana, kas manuprāt katra skolēna sirdij liek pukstēt nedaudz straujāk, jāpaspēj arī visiem sarūpēt dāvanas, tāpēc nav jau nekāds brīnums, ka svētki kā tādi tiek nedaudz piemirsti. Tomēr, ir arī labā ziņa- mums priekšā ir ziemas brīvlaiks, kura laikā, cerams, paspēsīm atgūties no skolas burzmas un mājas darbu kalniem. Lai nu kā kuram būtu veicies šajā semestrī- salavecītis jau nevienu nešķiro pēc atzīmēm skolas solā, tāpēc visas mūsu komandas vārdā vēlū jums priecīgus svētkus un tiksimies jau otrajā semestrī!

/Krista Mehaņikova/

STIPENDIJAS

Priekules vidusskolas stipendiāti.

Kā jau zināms, Priekules vidusskolas skolēniem (no 10-12. klasēm) ir lieliska iespēja iegūt stipendiju par pietiekami augstiem vērtējumiem. Skolēniem ir iespēja iegūt: 30 eiro, tad, ja vērtējumi visos mācību priekšmetos vērtējumi nav zemāki par 6 ballēm (vienā mācību priekšmetā drīkst būt viens 6), 40 eiro tad, ja vērtējumi visos priekšmetos nav zemāki par 7 ballēm (vienā mācību priekšmetā drīkst būt viens 6), un 50 eiro, tad, ja vērtējumi nav zemāki par 8 ballēm visos mācību priekšmetos (vienā mācību priekšmetā drīkst būt viens 6).

Šogad stipendiju no 10.klases saņēma trīs skolēni. Anna Šiline stāsta, ka sevis pelnīto naudu centās krāt, bet diemžēl, neesot sanācis. Savukārt Eduards Cērps sevis pelnīto stipendiju krāj ceļojumam. 10.klases skolniece Līva Cīrule saņem 50 eiro lielu stipendiju. Viņa stāsta: "Protams, ir vairāk jāpacenšas, lai to stipendiju dabūtu, bet nekas nav neiespējams, vienkārši jāmācās."

Savukārt, no 11.klases trīs skolnieces. Kristiāna Auzniece stāsta: "Manuprāt, stipendiju iegūt nav pārāk grūti, vienkārši mazliet vairāk jāpiedomā pie savām atzīmēm." Meitenes naudu īpašiem nolūkiem nekrāj - tā vienkārši stāv kontā, un kad nepieciešama, tad arī to izņem. Meitenes stipendiju saņemot katru mēnesi - 50 eiro. Alīna Ešenalde stāsta, ka tās sajūtas saņemt stipendiju ir baigi labas! "Saprotu, ka nevajag vecākiem prasīt naudu, lai aizbrauktu ar draudzenēm paēst Čillī picā." Uzdodot jautājumu "Vai nauda motivē Jūs mācīties labāk?" viņa man atbild: "Protams, tas ir labs veids, kā iegūt sev naudu par padarīto darbu- mācīšanos."

Intervēja - Linda un Madara.

Tu esi Priekules vidusskolas 9. klases skolniece, kam mācības laikam nesagādā nekādas grūtības, par ko arī liecina tava augstā vidējā atzīme. Kā tu to panāc?

Mācoties. Ne vienmēr sanāk izpildīt mājasdarbus vai sagatavoties kontroldarbiem, bet cenšos darīt visu, kas ir manos spēkos. Galu galā, šis ir pēdējais pamatskolas gads, un eksāmeni tuvojas lieliem soļiem.

Kuras ir tās mācības, kur tu jūti, ka zini ļoti labi?

bioloģija, angļu valoda, latviešu valoda, vēsture.

Vai tev ir mērķis-par ko tu gribētu kļūt?

Vēl īsti nezinu, bieži mainās domas, zinu tikai to, ka turpināšu mācības vidusskolā.

Līdz šim tu nebiji iesaistījies ārpusstundu aktivitātēs, kamēr nekļuvi par skolas avīzes SOLUTIONS redaktori(par ko es esmu ļoti priecīga). Cik viegli ir tikt galā ar šo pienākumu?

Nav grūtākais, ko esmu darījusi, tomēr ir jāuzmana, lai laikā tiktu iesūtīti raksti, vakaros jāatvēr laiks, lai rakstus pārlasītu, pašai vienmēr saviem pienākumiem jāpieskaita redaktora sleja, kas ir jāraksta katrā avīzes numurā.

Ko nozīmē darbs avīzē-cik daudz laika tas aizņem?

Būt avīzes komandā nenozīmē tikai satikšanos no rītiem, tas ir darbs, kas aizņem vakarus (un dažreiz pat naktis), jo ne vienmēr iedvesma rakstam nokrīt no zila gaisa, kā arī, izņemot avīzi, ir citas lietas darāmas. Tomēr avīzei ir jāiznāk, un nekas cits neatliek, kā vien rakstus uzrakstīt.

Kā tu vērtētu savu avīzes komandu?

Komanda ir ļoti forša!

Vai tev ir kādi hobiji? Kādu mūziku klausies?

Brīvajā laikā (kura man nav īpaši daudz) zīmēju, tamborēju, klausos mūziku vai vienkārši guļu. Klausos visu, sākot ar popu un beidzot ar smago metālu.

Vai patīk apmeklēt kultūras pasākumus? Kas ir pēdējais, ko redzēji un gribi padalīties?

Patīk. Nesen ar klasi bijām uz Dailes teātri, uz izrādi „Toms Sojers”, bija interesanti. Noteikti gribētu aizbraukt vēl, jo man teātris interesē vairāk, nekā, piemēram, brauciens uz akvaparku.

Vai tu proti gatavot? Kāds ir tavs mīļākais ēdiens?

Protu un patīk, ja varu palutināt ģimeni, draugus vai pati sevi. Ļoti garšo siera kūka, taču manā topā ir arī siera salāti un pica.

Ko tu cilvēkos vērtē visaugstāk?

To, ka cilvēkam ir savs mugurkauls- spēj aizstāvēt, argumentēt savu viedokli

Pabeidz teikumus:

1. Es esmu cilvēks, kas.... cenšas saglabāt optimismu jebkurā dzīves situācijā.
2. Ja pie manis ierastos burvju feja un piedāvātu izpildīt 1manu vēlēšanos, es... palūgtu, lai tā paņem manu slinkumu un iedod motivāciju.
3. Domāju, ka man klase....ir diezgan saliedēta un draudzīga, lai arī dažreiz nākas pārvarēt grūtības.

4. Es nekad nepiedotu..... tuva cilvēka nodevību.
5. Ja es varētu izvēlēties aizceļot uz jebkuru valsti, es noteikti..... aizceļotu uz Lielbritāniju, jo tā ir valsts, kuru jau sen vēlos apskatīt.
6. Mana mīļākā krāsa ir..... visi melnbaltie toņi.
7. Brīvdienās es labprāt..... atpūšos! Guļu.
8. Jaunajā gadā es noteikti..... centīšos pārvarēt slinkumu un vairāk pievērsties mācībām!

Krista, liels tev paldies par interviju!

Intervēja: Zaiga Strelēviča.

Maira, paldies, ka piekriti ar mani parunāt.

Tu zini, ka mums skolā darbojas avīze SOLUTIONS, kas, starp citu, jau vairākus gadus ir atzīta par vienu no republikas skolu labākajām avīzēm?

Zinu gan un priecājos par to, ka tiek atzīta par vienu no vislabākajām skolas avīzēm.

O, tas ir labi. Mūsu avīzi var izlasīt skolas mājas lapā www.priekule.edu.lv. Tur arī šo interviju varēs lasīt.

Jā. Ja godīgi, tad katru mēnesi izlasu sev ko interesējošu.

Bet tagad par tevi. Kur tu mācies? Pastāsti mazliet par savu mācību iestādi.

Mācos Liepājas Universitātē dizaina programmā. Universitāte vienmēr likusies ļoti nopietna mācību iestāde, bet jau pirmajā semestrī mainījās visi uzskati par to, kā ir būt studentam. Pasniedzēji ir atsaucīgi un man palaimējās ar visdraudzīgākajiem kursa biedriem.

Vai ir liela atšķirība starp augstskolas un vidusskolas mācībām?

Atšķirība ir ļoti liela. Pirmkārt, lekciju garums ir 1,30h, bet pie tā pieradu ļoti ātri. Brīžiem pat liekas, ka 1,30h ir pa maz. Otrkārt, mums, dizaina studentiem, lekciju saturs nav kā "akmenī iekalts", katru reizi darām ko citu. Kā jau iepriekš minēju, pasniedzēji ir atsaucīgi, viņi uzklausa jebkuru trako ideju un palīdzēs to īstenot. Tas tik bija kā pienākums vidusskolā čīkstēt par kaudzi uzdoto mājasdarbu un mega grūtajiem kontroldarbiem, bet tagad, uz to visu atskatoties, tas bija kā saldais ēdiens. Es pat varētu uzrakstīt eseju par to, cik ļoti vidusskola atšķiras no augstskolas.

Atceros tevi, kad atnāci no Vaiņodes vidusskolas-tāda skai- sta, klusa, nopietna un gudra meitene. Vai ir kas mainījies tavā raksturā?

Man vienmēr ir vajadzīgs laiks, lai pierastu jaunajā vidē. Nopietna un klusa biju arī 1. kursa 1. semestrī, bet galvenais ir vide un apkārtējie cilvēki, kas man palīdzēja nedaudz mainīties. Esmu atvērtāka sarunām.

Prieks par tevi, Maira. Ja tagad varētu uz mirkli apsēsties savā Priekules vidusskolas solā, vai tu kaut ko mainītu savā attieksmē, uzvedībā?

Es domāju, ka vairāk veltītu laiku, mācoties pirms kontrol- darbiem un eksāmeņiem. Vienmēr jau var sasniegt vairāk, ja pa- cenšas.

Vai ar bijušajiem klasesbiedriem sanāk tikties?

Kopš izlaiduma neesmu satikusi nevienu no klasesbiedriem. Brīžiem Telmu satieku LiepJ un ātri pārrunājam, kā veicas un ejam tālāk uz savām lekcijām. Pārsvarā esmu Liepājā, tāpēc nesanāk apciemot pārējos klasesbiedrus. Ceru vēl ar kādu saskrieties.

Maira, kas ir tas, kas tev visvairāk palicis atmiņā no vidusskolas laikiem?

Piedalīšanās "Sadraudzības festivālā". Neko agrāk par tādu nebiju dzirdējusi. Festivālā piedalījās divus gadus kā dejotāja. Tas bija, manuprāt, lielisks piedzīvojums.

Kāda ir tava labākā rakstura īpašība?

Esmu draudzīga un iz- palīdzīga. Viss, ko daru un kāda attieksme man ir pret cil- vēkiem, tas nāk atpakaļ kā emocionāls bonuss.

Ko tu nekad nepiedotu otram?

Otram nekad nepiedotu melus un nodevību. Lai gan visi varam staigāt ar "akmens sejām", iekšēji esam emo- cionāli aizskarti, ja kāds melo, acis skatīdamies.

Kādam ir jābūt vidusskolē- nam, lai viņš būtu konkurētspējīgs?

Vidusskolēnam ir jāpastāv par sevi un savu viedokli, aktīvi jāpiedalās diskusijās. Jābūt erudītam un jātur acis un ausis vaļā par sev interesējošu nozari, par ko vēlēties pēc vi- dusskolas beigšanas studēt.

Cik viegli ir būt jaunam?

Es domāju, ka ļoti viegli. Sirdī jau jebkurš var justies jauns, dažreiz pat vecums netraucē. Sevi es vairs nevarētu saukt par ļoti jaunu, ieslēdzas patstāvības slēdzis un jājūtas kā pieau- gušam, kaut vai esmu tikai students. Viens iemesls, kāpēc ir viegli būt jaunam – dzīvē būs vēl tik daudz jaunu iespēju, lai paplašinātu savu redzesloku un zināšanas.

Maira, ar ko tu nodarbojies ārpus mācību laika? Hobiji? Aiz- raušanās?

Kad vēl bija silts, ļoti bieži pastaigājos līdz jūrmalai un fo- togrāfēju saulietu, pat izdevās iemūžināt zelta rudenī blakus parkā. Tāpat fotografēšanu varētu nosaukt par aizraušanos ārpus mācībām

Uz ko tu nekad neparakstītos?

Diezgan grūti atbildēt, jo pēdējā laikā esmu iestatījusi prātu mēģināt pieņemt jebkuru izaicinājumu. Tomēr nekad neparak- stītos uz to, kas aizskartu manas fobijas – bailes no augstuma un plašiem ūdeņiem. Kaut gan lēkšana ar gumiju no tilta iz- klausās vilinoši.

Vai tu kaut ko nožēlo no tā, ko esi vai neesi darījusi?

Tā nožēla, ko esmu vai neesmu izdarījusi, ir tikai uz īsu brīdi. Es tomēr iesaku neko nenožēlot, ja tajā brīdī tas likās pareizi. Pasaule ir pilna ar iespējām. Ja vienu no tām esi palaidis garām, sīka vienība, vēl daudzas citas iespējas gaida rindā.

Vai ir jāmācās no savām vai citu kļūdām?

Vieglāk ir mācīties no savām kļūdām, jo tu vismaz zini, kurā brīdī esi kļūduļies.

Maira, liels paldies tev par šo saturīgo sarunu.

Intervēja: Zaiga Strelēviča.

Pirmīši ienāk Priekules vidusskolā.

Kā jau katru gadu mūsu skolā ienāk jauna 1. klase. Šajā mācību gadā šī klase ir ļoti atraktīva un liela, tik liela, ka tika sadalīta divās klasēs- 1.a un 1.b. Kā teica 1.b klases audzinātāja Ruta Oknere: „Man kaut kā šogad sanāca, ka manā klasē iedalīja pašus atraktīvākos bēmus, viņi ir tik atraktīvi, ka reizēm nespēju izsekot viņu visas darbības.”

Vai 1.b klase Jums liekas paklausīga?

Savu reizi ir paklausīgi, bet kā jau 1. klasē ir arī grūtības klausīšanas ziņā.

Vai Jūsu klase ir draudzīga?

Skolā strādāju jau 42 gadus un pirmo reizi mūžā strādāju ar tādiem bērniem, bērni ir hiperaktīvi, bērni savā starpā, protams, ir draudzīgi, kopā dara daudz dažādas lietas.

Kāda Jums liekas 1.b klase?

Klases skolēni ir neparasti, viņi ir pilni ar enerģiju ko vēlas izmantot pēc iespējas ātrāk. Skolēni ir ļoti atraktīvi, darbojas dažādos pulciņos un apmeklē mūzikas skolu.

Vai Jūs mācat visus priekšmetus?

Visus nē, nemācu angļu valodu, sportu un sociālās zinības.

Kā stāsta 1.b klase: „Labākā skolotāja ir Ruta Oknere, jo viņa ir mīļa.” 1.b klase neslēpj, ka ārpus skolas vēl apmeklē mūzikas skolu un mākslas skolu. Kā pašiem mazākajiem viņiem patīk starobrīdī skraidāt, ķert meitenes un spēlēt paslēpes. Pirmīši apgalvo, ka pildot visus mājas darbus.

Savukārt, 1.a klasē mācās 18 mazi ķipari. Skolotāja Valentīna Remese stāsta, ka mazie audzēkņi esot visai paklausīgi, un ļoti, ļoti mīļ, lielas blēņas tie nemēdzot darīt. Uzdodot audzēkņiem jautājumu: “Kas Tev patīk skolā?”, viens no tiem atbild: “Man ļoti patīk skolotāja.” Skolniekiem mīļākais mācību priekšmets ir sports, matemātika, mājturība un tehnoloģija. Sarunas laikā, radās jautājums skolniekiem, par ko vēlas kļūt nākotnē, atbildes bija dažādas. Skolnieks, kuram padevās matemātika, stāsta, ka ļoti, ļoti patīk matemātika, un turpmāk nākotnē vēlas kļūt par matemātikas skolotāju. Kopumā abas pirmo klašu audzinātājas ir ļoti apmierinātas ar mazajiem ķipariem.

Intervēja: Linda un Madara

Avīzes komanda dodas uz salidojumu.

Otrdienas rītā, 13. decembrī, avīzes komanda jau 3. gadu pēc kārtas devās uz žurnālistikas pulciņu salidojumu augstskolā Tuļība. Man šī bija pirmā reize šādā pasākumā, taču no mūsu komandas bija cilvēki, kuri avīžu salidojumā piedalījās ne pirmo reizi. Šoreiz uzaicināto skolu bija mazāk nekā citus gadus. Diena iesākās, visiem salidojuma dalībniekiem satiekoties un klausoties psiholoģes, asociētās profesores Dainas Škuškovnikas lekciju, pēc kuras sekoja neliela atrakcija, ar kuras palīdzību bija iespējams iepazīties ar citiem salidojuma dalībniekiem. Pēc tam mēs dalījāmies divās grupās- radio un žurnālistikas. Mana grupa klausījās laikraksta "Diena" žurnālistes Magdas Riekstiņas lekcijā par žurnālistikas pamatiem- sākot ar ziņu veidiem, virsrakstiem un to nozīmi, beidzot ar interviju un galvenajiem riskiem, ar kādiem sastopas intervētāji. Otrai grupai, kura darbojās ar radio lietām Latvijas Radio programmu vadītāja Laura Zvejnieka vadībā, bija iespēja apstrādāt audio failus samontēt radio reportāžu, lai to var atskaņot klausītājiem un tos ieinteresētu. Markuss gan piebilda, ka visu jau iepriekš zināja, bet kādam, kurš ar audio apstrādi ir uz "jūs", būtu ļoti interesanti. Edītei ļoti patika, jo viņa iemācījās, kā iztirīt, noformēt audio reportāžu. Katei, kura bija žurnālistikas grupā, viss patika un bija ļoti interesanti.

Nobeigumā abas grupas atkal satikās un klausījās īpašā viesā- Gusta Kikusta stāstījumā, uzdodot sev interesējošus jautājumus un iesaistoties diskusijās.

Man kā cilvēkam, kurš labprāt aizraujas ar žurnālistiku, šī diena šķita ļoti aizraujoša un laiks paskrēja nemanot. Kopumā varu teikt, ka 13. datums mums bija ļoti veiksmīgs un es noteikti vēlētos šādā pasākumā piedalīties vēlreiz!

/Krista Mehaņikova/

Ekursija.

25. novembrī, dienas otrajā pusē, 9. un 8. klase devās uz izrādi: "Toma Sojera piedzīvojumi" tā ir izrāde visai ģimenei. Bēmiem - lai kopā ar izrādes varoņiem dotos aizraujošos piedzīvojumos, savukārt pieaugušajiem - lai tie atcerētos, kādi reiz bija un par ko sapņoja.

Izrāde norisinājās Rīgas Dailes teātrī. Atbraukuši, jaunieši devās pavakarīnot kafejnīcā „Lauvas nams”. brīvo laiku līdz izrādes sākumam pavadījā Dailes teātrī, kur bija iespēja iepazīties ar Elītas Patmalnieces tērpu darinājumiem un gleznām.

Lielajā zālē bija ļoti laba redzamība, dzirdamība. Izrāde bija par asprātīgu, vilīgu, paslīnku, bet arī labestīgu un atsaucīgu puīšeli, kurš vienmēr grib, kā labāk, bet sanāk, kā nu kuro reizi sanāk. Kopā ar saviem labākajiem draugiem bezpajumtnieku Haklberiju Finu un Džo Hārperu Toms piedzīvo dažādas dēkas, kuru laikā viņš paspēj atrast savu īsto mīlu, kļūst par liecinieku šausmīgam noziegumam, atmāskot slepkavnieku, aizbēgt no mājām, kļūst par pirātu, apmaldīties bezgalīgā alā un atrast neticamus dārgumus. Galvenajā lomā: Lauris Dzelzītis. Izrāde atstāja labu iespaidu uz pārējiem, un, iespējams, arī nakamreiz šie jaunieši dosies baudīt kādu no teātra izrādēm.

/Edīte Savickaite/

Brauciens uz Čehiju.

Priekules mūzikas skolas koris un zvanu ansamblis ar skolotājām Initu Rubezi, Līgu Taurēnu, Agritu Hanzovsku, Airisu Timofejevu un Zentu Svaru novembra beigās devās uz Adventes koru festivālu Čehijas galvaspilsētā Prāgā. Ceļojuma laikā uzzinājām daudz ko jaunu, ieguvām jaunas zināšanas un sajūtas.

Tā kā braucienā devāmies novembrī, ieguvām arī Ziemassvētku sajūtu, jo eglītes visur bija izpušķotas, veikali izdekorēti ar svētku dekorācijām un darbojās Ziemassvētku tirdziņš.

Esot Prāgā, apskatījām daudzas un dažādas vietas, bet vislabāk atceros un man patika apskatīt svētā Vita katedrāli, kura tika celta Kārļa IV laikā 50 gadu garumā. Vēl apskatījām Kārļa IV tiltu, kuru cēla 14-15. gs. Tas ir pus kilometru garš un 10 metrus plats. Ir leģenda, ka tilta celtniecībā izmantotas jēlas olas, kuras sagādāja apkārtējo ciemu iedzīvotāji, taču viena ciema iedzīvotāji atveduši vārītas olas. Kāpēc tāda metode? Jo katru vakaru tilts nogruva, tam pāri pārejot velnam. Aiz šī stāsta ir vēl interesantāks, taču to šeit neaprunāšu.

Ar Prāgu ir saistīti daudz un dažādi spokaini stāstiņi, kuri lielākā daļa ir patiesi un ļoti interesanti.

Ļoti priecājāmies par šādu iespēju - redzēt un piedzīvot ko tādu, kas nemaz neliekas īsts, jo vēl joprojām man nav sajūta, ka būtu bijusi Prāgā, bet gan skaistā sapnī.

/Sabīne Ziverte/

Sports pagalmā

Pateicoties vairāku sportistu, tai skaitā mūsu pašu skeletonistu brāļu Dukuru, protestam un boikotam tiek pārcelts pasaules čempionāta un nenotiks Sočos, jaunā posma norises vieta tiks paziņota tuvākajās dienās.

Cēlonis sportistu boikotam ir Krievijas valdības atbalstīta dopinga sistēma.

Juris Savickis, Rīgas Dinamo priekšsēdētājs, izteicies, ka pašiem latviešu sportistiem vajadzētu veikt stingrākas dopinga kontroles.

Taču pēc PČ posma pārceļšanas bijusi pasaules čempione skeletonā Lizija Jamolda sociālajos tīklos vēstījusi, ka ir priecīga par to, ka IBSF ir sadzirdējuši brāļus Dukurus.

Porziņģis turpina sezonu ar izciliem sniegumiem, otrdienas vakarā spēlēja pret Finikas Suns guva 34 punktus, astoņas atlēkušās bumbas, trīs pārķertas bumbas un nobloķēja trīs pretinieku metienus, taču spēles papildlaikā sasniedza personisko piezīmju limitu un tika noraidīts no laukuma un Nicks noslēdza spēli ar 111 pret 113 Vēl jāpiezīmē, ka Ņujorkas Nicks šobrīd tumīra tabulā ierindojas 11. Vietā ar vienādu uzvaru/zaudējumu attiecību, bet sliktāku gūto/ielaiesto punktu skaitu kā Šarlotas Homets.

Sports Rajonā

Priekules futbola komanda, ar FK Liepājas dublieru komandas spēlētāju atbalstu, jau nodrošinājusi palikšanu Liepājas čempionāta 'A' grupā. Šo sezonu FK Priekule sāka ar zaudējumu pret UPTK 3:6, bet turpināja ar trīs graujošām uzvarām 9:1, 7:0, 6:2 attiecīgi pret Liepājas papīrs, Classic un TEM.

Sākas Kurzemes telpu futbola sezona, aicinām nākt uz mājas spēlēm, atbalstīt savējos un piedalīties klašu konkursā, par ko vairāk uzzināsi skolas mājas lapā.

Sports skolā

Ir aizvadīts kārtējais semestris ar aktīvu Priekules vidusskolas sportistu piedalīšanos dažādās sacensībās. Visspilgtāt atmiņā paliek Priekulnieku iegūtā trešā vieta Latvijas jauniešu čempionātā novusā, taču izcili sasniegumi ir arī futbolā, četrciņā un citos sporta veidos.

/Markuss Dzintars/

Mūsu skola jau sen republikas mērogā ir pazīstama ar izcilajiem rezultātiem konkursos, sporta sacensībās un mācību olimpiādēs. Arī šogad neesam slinkojuši, esam pacentusies, lai mūsu skolas vārds tiktu sadzirdēts gana tālu.

Šajā semestrī mūsu skolēniem vislabāk ir veicies sporta sacensībās, kur mūsējie ir saņēmuši visvairāk godalgu, it īpaši mazāko klašu skolēni.

Priekules novada skolu sacensībās daudzciņā Elizabete Minka, Luīze Rozenberga, Marats Tiesnesis katrs ieguvuši 1. vietu. 2. vieta Amandai Karabauskai, Gustavam Šteinbergam, Ralfam Andersonam, Nikijai Mikālei, bet 3. vieta Patrīcijai Rubezei, Samantai Sisenei, Gabrielam Zivertam, Meldrim Melumam.

Starpnovadu vieglatlētikas sacensībās četrciņā Dāvim Berķim 3. vieta, Annijai Pauzerei 2. vieta, bet Mārtiņam Sisenim un Ralfam Rinaldam Spēkam 1. vieta.

Priekules novada vieglatlētikas sacensībās četrciņā 3. vieta Karīnai Adrijanovai, Dāvim Berķim, Viktorijai Bīmanei un Ligitai Ķereij, bet 1. vieta Gustavam Šteinbergam, Annijai Pauzerei, Mārtiņam Sisenim un Ralfam Rinaldam Spēkam. Paldies skolotājiem Raitim Feldmanim un Sanitai Pīlagerei par skolēnu sagatavošanu veiksmīgam startam!

Lieliski mums ir veicies dažādos konkursos. Zīmējumu konkursā "Mežs mūsu bagātība" 1.a klase ar skolotāju Valentīnu Remesi ieguvusi Zemkopības ministrijas pateicību.

"Ventspils IT izaicinājuma" finālā Zane Binfelde, Miks Kāpiņš, Ieva Bērziņa ar skolotāju Intaru Mellumu, saņēmuši atzinību par iekļūšanu labāko desmitniekā 7.-9.klašu grupā.

"Lāčplēšu cīņās 2016" Priekules vidusskolas komanda-Niklāvs Artihovičs, Bruno Taučus, Ernīls Šeflers, Kate Rozentāle, Edīte Savickaite, Kārlis Sisenis ar skolotāju Agitu Rukuti izcīnījuši 2. vietu.

Priekules vidusskola godalgota par aktīvu līdzdalību UNESCO nedēļā (skolotājas Agita Rukute, Agnese Razma).

Mūsu skolēni šogad piedalījušies arī mācību olimpiādēs. Starpnovadu 39.bioloģijas olimpiādē Alīna Ešenalde, Eduards Cērps, Markuss Dzintars ieguvuši 2. vietu katrs savā vecuma grupā, Markuss uzaicināts uz republikas olimpiādi. Laurai Magonei atzinība, bet Kristai Mehaņikovai 1. vieta, uzaicināta uz republikas olimpiādi (Sagatavoja skolotāja Airita Ešenalde).

Angļu valodas olimpiādē "ENGLISH GURU 2016" 2.kārtā Rīgā Arvidam Kurātam, Kristiānai Auzniecei, Alīnai Ešenaldei sertifikāts- Apliecinājums par dalību (Sagatavoja skolotāja Zaiga Strelēviča).

Paldies visiem, kuri šajā semestrī aizstāvēja skolas godu!

/Krista Mehaņikova/

Bioloģijas olimpiāde.

Šogad 25.novembrī norisinājās bioloģijas olimpiāde. Arī mūsu skola tika pārstāvēta. Šajā rakstā nedaudz sīkāk par to, kā viņi gatavojās, kā jutās pirms startēšanas un kas sagādāja grūtības.

-Vai šī bija tava pirmā reize, startējot bioloģijas olimpiādē?
Olimpiādē ir tādi, kuri startē jau vairākus gadus kā piemēram Alīna un Endija no 11.klase, ir tādi, kuriem šī bija otrā reize – Markuss, Krista (9.klase) un tādi, kuri startēja pirmo reizi Kitija (9.klase) Anna (10.klase).

-Cik daudz laika atvēlēji, lai gatavotos bioloģijas olimpiādei?

Kitija (9.klase) stāstīja, ka gatavojās cītīgi. Otrdienās gāja pēc stundām uz bioloģijas kabinetu, lai uzzinātu ko jaunu un mājās nostiprināja iegūtās zināšanas. Savukārt Krista (9.klase) piedalījās jau otro reizi, tāpēc tik ļoti nesatraucās, jo tomēr galvā šīs tas vēl bija palicis.

-Kāpēc izdomāji startēt bioloģijas olimpiādē? Kā tev ienāca prātā šāda doma?

Anna (10.klase) komentēja, ka bioloģija viņai esot vienmēr patīkusi un ka to ko mācās olimpiādei, tas var noderēt eksāmenos. Vērts padomāt, ko? □

Endiju (11.klase) piedalīties mudināja gan skolotāja, gan tas, ka bioloģija nākotnes profesijā noderēs. Alīna (11.klase) izteicās – Ja jau trīs gadus startēju, tad kāpēc, lai nēstartētu ceturto?

-Kādas sajūtas pārņēma pēdējā vakarā pirms startēšanas?
Intervējot, Markusu (9.klase) cik sapratu, tad viņš neuztraucā vispār.

"Cik zināšu, tik zināšu." Nebija iemesla lielam satraukumam, tāpat viņš arī nepiedalījās pirmo reizi.

Annu (10.klase) piemeklēja patīkams satraukums. □

-Kādi uzdevumi sagādāja grūtības?

Kristai (9.klase) tie bija bioloģijas uzdevumi. Anna (10.klase) – Daži sapratīs kāpēc, bet mana "mīļākā" tēma sirds un asinsrite. Endija (11.klase) izteicās, ka katrs uzdevums savā ziņā bija sarežģīts un grūts.

-Kā tu vērtē savu veikumu?

Intervējot pilnīgi visi atbildēja vienu – Vienmēr var labāk! No mūsu skolas uz bioloģijas republikas olimpiādi tiek divi skolēni– Krista Mehaņikova un Markuss Rihards Dzintars (9.klase). Markuss jutās nedaudz pārsteigts, jo viņa rezultāts bija uz robežas, bet ir priecīgs, ka dota iespēja apmeklēt LU. Abi jūtās gandarīti par paveikto, priecīgi, ka tikuši uz republikas olimpiādi Rīgā un ir gatavi startēt.

Uz jautājumiem atbildēja – Kitija, Markuss, Krista (9.klase), Anna (10.klase), Endija, Alīna (11.klase) Paldies par atbildēm!

Paldies skolotājai Airitai Ešenaldei!

/Dārta Leimane/

Ziemassvētku laiks...

Kad vārdi ko vēlamies teikt, tiek rakstīti sirdī,

Kad atmiņām zūd ikdienas rūgtuma garša,

Kad atceramies būtisko...

Tas ir Ziemassvētku laiks...

MILJONIEM cilvēku visā pasaulē gatavojas 2016. gada Ziemassvētkiem. Varbūt arī jūs esat viņu vidū.

Ziemassvētki ir gada gaidītākie svētki, tie raksturo mieru, satīcību un mīlestību. Šie svētki tiek svinēti gan reliģiskā nozīmē, gan arī nereliģisku ticību vadītā. Arī reliģijas dalās, kāda ir lielākā Ziemassvētku nozīme viņu ticībā. Visizplatītākā pasaules reliģija ir kristietība, un šīs reliģijas piekritēji svin šo dienu ar īpašu mīlestību – mīlestību pret Jēzu Kristu, kurš piedzima šajā dienā. Nav viena konkrēta datuma, kad ir dzimis Jēzus Kristus, tāpēc datumi mēdz atšķirties dažādās reliģijās. Vēstures laikā dienas, kad dzimis Jēzus Kristus, ir mainīgas. Ēģiptē 3. gadsimtā šī svētā diena bija 25. marts, Austrumu baznīca uzsvēra 28. martu, savukārt pirmie astronomi 6. gadsimtā, kas komētas nokrišanu Zemes tuvumā piesaistīja Bētleme Zvaigznei lika atzīmēt 17. jūniju kā Kristus dzimšanu. Šobrīd kristiešiem, kā arī cilvēkiem, kas nav pievērsušies kādai konkrētai reliģijai, pieņemts Ziemassvētkus svinēt 25. un 26. decembrī.

Ziemassvētku eglīte, pirmo reizi tika pušķota Latvijā, un ļoti strauji paraša aizgāja tieši Eiropas valstīs. Koku dekorēšana ir viens no pagānu rituālu galvenajiem elementiem. Kristieši šo parašu ir pārņēmuši tieši no pagānu rituāliem, arī savos godināšanas svētkos izrotājot egli, kas simbolizē mūžīgu dzīvību. Eglītē tiek iekarināti eņģeļu dekorī, zvaigznes un sveces, kas rada mieru un ticību. Jebkura sveces liesma, kas tiek ieddedzināta Ziemassvētku laikā ir kā svētība Jēzum Kristum.

Nedēļa pirms Ziemassvētku vakara, tiek dēvēta par Adventes laiku. Tas ir kluss gaidīšanas laiks, kurā katru svētdienu vainagā katrā mājā tiek aizdegta svečīte. Adventes ir laiks, kad cilvēki logos ieddedz pēc iespējas vairāk gaismu – ar svečīšu vai

spuldzišu palīdzību. Reliģiski cilvēki to saista ar Bībeles rakstiem – pavadot visas klusās nedēļas gaismas ieskauciem, tie gaida lielo Gaismas dzimšanu. Četras svečītes tiek iestiprinātas Adventes vainagā, kas ir veidots no egļu zariem. Zaļās skuju un vainaga apaļā forma ir kā mūžības simbols. Kristieši uzskata, ka svecēm, kas ir ievietotas vainagā ir jābūt tieši violetā krāsā, jo tā raksturo cerības un ciešanas.

Gaidot Ziemassvētku vakaru, katru svētdienu Baznīcās notiek īpaši tematiski dievkalpojumi.

Pašās Ziemassvētku dienās, Pirmajos un Otrajos Ziemassvētkos, reliģijas piekritēji dodas uz baznīcu, lai svinīgi noklausītos svētvakara dievkalpojumu. Baznīcās tiek īpaši dekorētas šiem svētkiem – viss tiek saistīts ar balto šķīstības krāsu. Īpaši tiek izceltas svētbildes ar Jēzus Kristus dzimšanas vietas attēlojumiem, Betlēmes kūtiņas ainām. Dievkalpojuma laikā tiek dziedātas dziesmas muzikālā eņģeļu pavadījumā. Dievkalpojuma beigās svinīgi tiek ieddedzinātas baltas svečītes, esot lielā un svētā brīža gaidīšanā. Šīs dienas ir, viennozīmīgi, visplašāk apmeklētākās dievkalpojumu dienas baznīcās.

10 interesanti fakti par Ziemassvētkiem:

1. Ziemassvētku tradicionālās krāsas ir zaļa, sarkana un zelta. Zaļā simbolizē dzīvību un atdzimšanu, sarkanā - Kristus asinis, bet zelts - gaismu un turīgumu.
 2. Garākā Ziemassvētku eglīte bijusi 66 metrus gara kādā Siētlas lielveikalā 1950 gadā.
 3. Dārgākā Ziemassvētku eglīte uzstādīta viesnīcā Abū Dabī - rotājumi izmaksāja 11 000 000 dolāru, bet arābi paši ziemassvētkus nesvin.
 4. Pirmo mākslīgo egli vācieši izveidoja no krāsotām zosu spalvām.
 5. Bērni Nīderlandē, savās korpēs saliek dažādus saldumus, kas domāti Ziemassvētku vecīša ziemeļbriežiem
 6. Eiropā katru gadu izaudzē gandrīz 60 000 000 eglīšu.
 7. Dāvanīņu un saldumu atstāšana zeķēs nāk no 12. gadsimta, kad franču mūķenes pie nabadzīgo mājām sameta zeķēs saldumus un žāvētus augļus.
 8. ASV zinātnieki ir aprēķinājuši, lai Santa Klauss jeb Ziemassvētku vecītis varētu uzspēt izdalīt dāvanas visiem bērniem, tam būtu jāpārvietojas ar ātrumu 650 kilometri stundā.
 9. Polijā, zimekļi vai zimekļa tīkli ir kopīgas Ziemassvētku eglītes rotājumi, jo saskaņā ar leģendu, zimeklis auda sega Jēzu bērniņam. Patiesībā, Polijas cilvēki uzskata zimekli par labestības un labklājības simbolu Ziemassvētkos.
 10. Venecuēlā notiek rīta mises baznīcā laikā no 16. līdz 24. decembrim. Nekas neparasts? Neparastais ir tas, ka visi uz šīm misēm ierodas ar skrituļslidām.
- daudz saules;
**Nemēri to ,
 cik augsta ir tava Ziemassvētku eglīte.
 Mēri to ,
 Cik mīlestības ir Tavā sirdī.**

Avīzes redakcija

Redaktors

Krista Mehaņikova

Datorgrafika

Orests Ozols

Fotogrāfe

Kate Rozentāle

Korespondenti

Edīte Savickaite, Dārta Leimane,

Elvīsa Riekstiņa, Linda Meške,

Aurēlija Daukante, Madara

Jankauska, Markuss Dzintars,

Zaiga Strelēviča

Konsultants

Zaiga Strelēviča

Lai svētīgi Ziemassvētki!

/Edīte Savickaite/